

Βιογραφικό

Η Κατερίνα Λουκά γεννήθηκε στην Αθήνα το 1980 και είναι διεθνώς αναγνωρισμένη βραβευμένη σύγχρονη εικαστικός καλλιτέχνης, με κύρια ενασχόληση την αφαιρετική τέχνη και τις συνθέσεις μικτής τεχνικής. Το έργο της διακρίνεται για το έντονο ψυχολογικό, φιλοσοφικό και πνευματικό του βάθος, καθώς και για τη δυναμική εναλλαγή φωτός και σκότους, που λειτουργούν ως κεντρικοί άξονες της εικαστικής της γλώσσας.

Αρχικά σπούδασε Οικονομικά και ασχολήθηκε με την Ψυχολογία, πεδία που επηρέασαν ουσιαστικά τον τρόπο με τον οποίο προσεγγίζει την ανθρώπινη ύπαρξη και την εσωτερική εμπειρία. Ωστόσο, η βαθιά της αγάπη για την τέχνη την οδήγησε να ακολουθήσει έναν διαφορετικό δημιουργικό δρόμο. Μελέτησε Σύγχρονη Τέχνη και διδάχθηκε από σημαντικούς Έλληνες ζωγράφους τόσο τον ρεαλισμό όσο και την αφαιρετική έκφραση, διαμορφώνοντας σταδιακά ένα προσωπικό, αναγνωρίσιμο εικαστικό ιδίωμα. Σπούδασε περαιτέρω θεωρεία σύγχρονης τέχνης Modern Art and Ideas του Μ.Ο.Μ.Α(Museum of Modern Art) .

Τα έργα της έχουν παρουσιαστεί σε σημαντικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, σε γκαλερί και μουσεία διεθνούς κύρους, όπως το Scuola Grande San Teodoro στη Βενετία, το European Museum of Modern Art (MEAM) στη Βαρκελώνη, το Bellini Museum στη Φλωρεντία, το Πολεμικό Μουσείο Αθηνών, το Golling Museum Castle στο Σάλτσμπουργκ, το National Museum of Science and Technology Leonardo Da Vinci και το Museum of Art and Science (MAS) στο Μιλάνο. Έργο της θα παρουσιαστεί επίσης στο Atlante Volume 2025, το οποίο θα εκτεθεί στο Museum of Modern Art (MoMA) της Νέας Υόρκης.

Είναι μέλος της Academy Italian Arte Nel Mondo, από την οποία από το 2024 έχει βραβευθεί δύο φορές και ανακηρύχθηκε Επίτιμο Μέλος. Το 2025 έλαβε από την Ακαδημία το Βραβείο Υψηλής Αναγνώρισης για τις Εικαστικές Τέχνες με τον τιμητικό τίτλο «Θεϊκός Καλλιτέχνης – Michelangelo Buonarroti», στο πλαίσιο του εορτασμού της 550ής επετείου από τη γέννηση του μεγάλου Φλωρεντινού δημιουργού, ενώ παράλληλα διορίστηκε Επίτιμη Συνεργάτης και Υποστηρικτής της Ακαδημίας για το έτος 2026. Συνολικά έχει τιμηθεί με δεκατρία 14 Διεθνή Βραβεία σε Ελλάδα, Ιταλία, Ισπανία και Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. Ακόμα το έργο της 'Ελευθερία-Freedom' ανήκει στην συλλογή των Ντρέδων και παρουσιάστηκε το 2025 στο ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης στο πλαίσιο της παρουσίασης της συλλογής των Ντρέδων. Συνεργάζεται μόνιμα με την γκαλερί Αργώ όπου βρίσκονται έργα εκεί.

Για το έργο της έχουν γράψει ο ιστορικός τέχνης Δρ.Γεωργιος Ορφανίδης, ο καθηγητής Πανεπιστημίου Ιστορικός Τέχνης Γιάννης Κολοκοτρώνης ,η κριτικός τέχνης Francesca Callipari,η ιστορικός τέχνης Anna Novakonić, η Ιταλίδα κριτικός τέχνης Marta Lock, ο Ανώτερος Στρατηγικός αναλυτής του Genova Center Κωνσταντίνος Λαμπρόπουλος, η ιστορικός τέχνης Maria Di Stasio και η Ιταλίδα ιστορικός τέχνης Mariangela Bognolo.

Παράλληλα με τη διεθνή καλλιτεχνική της πορεία, είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Διεθνούς Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών και Καλλιτεχνών(Δ.Ε.Ε), μέλος Συμβουλίου προσωπικοτήτων Πολιτισμού και Τέχνης του ινστιτούτου Ιστορίας και Πολιτισμού των Ντρέδων ,μέλος της UNESCO, μέλος της Πανελλήνιας Ένωσης Λογοτεχνών Τέχνης (Π.Ε.Λ.Τ.), μέλος του Ελληνογαλλικού Συνδέσμου αλλά και του Writers Capital Foundation όπου βραβεύτηκε σε Διεθνή διαγωνισμό τέχνης, με ενεργή παρουσία στον ευρύτερο χώρο του πολιτισμού και των γραμμάτων. Έχει δώσει πολυάριθμες συνεντεύξεις σε έντυπα μέσα,

μεταξύ των οποίων οι εφημερίδες ΤΟ ΒΗΜΑ, Political και Κυριακάτικη Δημοκρατία και πολλές άλλες.

Εικαστική Ταυτότητα & Καλλιτεχνική Προσέγγιση

Το έργο της Κατερίνας Λουκά χαρακτηρίζεται από έντονη ψυχολογική και φιλοσοφική προσέγγιση. Μέσα από αφαιρετικές συνθέσεις μικτής τεχνικής, η καλλιτέχνις αναπαριστά την πραγματικότητα, δημιουργώντας εσωτερικά τοπία όπου το φως και το σκοτάδι λειτουργούν ως βαθιές ψυχικές και μεταφυσικές καταστάσεις. Στο πλαίσιο αυτό, η εικαστική της έρευνα επεκτείνεται και σε κοσμολογικές αφαιρέσεις, όπου το σύμπαν, η άγνωστη και σκοτεινή ύλη, μετουσιώνονται σε σύμβολα του αόρατου και του άπειρου, συνδέοντας τον εσωτερικό κόσμο του ανθρώπου με τη Συμπαντική πραγματικότητα. Τα τελευταία χρόνια η εικαστική της έρευνα επικεντρώνεται στη δημιουργία μιας νέας ενότητας έργων εμπνευσμένης από τη σύγχρονη αστροφυσική και κοσμολογία. Μέσα από αφαιρετικές συνθέσεις και έντονες υφές διερευνά φαινόμενα όπως η γέννηση και η εξέλιξη των νεφελωμάτων, ο σχηματισμός των άστρων, οι γαλαξιακές δομές, η κοσμική ύλη, η ενέργεια και η δυναμική του χωροχρόνου. Η προσέγγισή της επιχειρεί να μεταφράσει εικαστικά και αφαιρετικά τις θεμελιώδεις διεργασίες του Σύμπαντος, δημιουργώντας έναν δημιουργικό διάλογο ανάμεσα στην τέχνη και τη σύγχρονη επιστημονική σκέψη.

Το σύμπαν αποτελεί για την καλλιτέχνη μια ανεξάντλητη πηγή έμπνευσης και έναν χώρο όπου το ορατό συναντά το άγνωστο. Μέσα από τη ζωγραφική της εξερευνά την απεραντοσύνη, την ενέργεια και τη διαρκή μεταμόρφωση του κοσμικού τοπίου. Νεφελώματα, γαλαξίες, αστρικές εκρήξεις και αχατογράφητες κοσμικές μορφές αποτελούν αφετηρία για αφηρημένες συνθέσεις, στις οποίες το χρώμα, το φως και η κίνηση αποδίδουν την αίσθηση ενός σύμπαντος που βρίσκεται σε συνεχή εξέλιξη.

Παράλληλα, το έργο της διερευνά τη σχέση ανάμεσα στον άνθρωπο και το σύμπαν, καθώς και τα υπαρξιακά ερωτήματα που γεννά η θέση μας μέσα σε αυτό. Η έννοια του απείρου, το μυστήριο και το άγνωστο μετατρέπονται σε εσωτερικά και συναισθηματικά τοπία. Σκοπός της δεν είναι η κυριολεκτική αναπαράσταση του διαστήματος, αλλά η διαμόρφωση μιας προσωπικής εικαστικής γλώσσας που προσκαλεί τον θεατή να βιώσει το δέος, την ένταση και τη σιωπή της κοσμικής απεραντοσύνης.

Χρησιμοποιεί κυρίως ακρυλικά χρώματα και μικτά μέσα, όπως άμμο και υλικά με έντονη υφή, δημιουργώντας πολυεπίπεδες επιφάνειες που αντανakλούν την πολυπλοκότητα της ζωής. Οι πίνακές της, συχνά με έντονα συμβολικούς τίτλους, αποτυπώνουν μια διαδρομή από τις θύελλες της ψυχής προς τη βαθιά εσωτερική γαλήνη. Οι εμπνεύσεις της πηγάζουν από πολλαπλά στρώματα της ύπαρξης: την προσωπική εμπειρία, τις εσωτερικές καταστάσεις, αλλά τα μεγάλα υπαρξιακά και κοινωνικά ζητήματα της ανθρωπότητας και το σύμπαν.

Από το Σκοτάδι στο Φως

Στον πυρήνα της καλλιτεχνικής της αναζήτησης βρίσκεται η έννοια της μεταμόρφωσης: η μετάβαση από το σκοτάδι στο φως, από την ένταση στην αρμονία και από το άγνωστο σε μια νέα μορφή ομορφιάς. Μέσα από την αφαιρετική ζωγραφική, μετατρέπει συναισθήματα, βιώματα και εσωτερικές αναζητήσεις σε εικόνες που ξεπερνούν το προσωπικό και αποκτούν έναν περισσότερο οικουμενικό χαρακτήρα.

Η σύνδεσή της με το σύμπαν και τα κοσμικά φαινόμενα λειτουργεί ως μέσο εξερεύνησης τόσο του εξωτερικού όσο και του εσωτερικού κόσμου. Το φως που αναδύεται μέσα από το

σκοτάδι, η ενέργεια, η κίνηση και η συνεχής μεταβολή της ύλης γίνονται στοιχεία μιας προσωπικής εικαστικής γλώσσας. Μέσα από αυτή τη διαδικασία, το έργο της επιχειρεί να αναδείξει την ομορφιά που μπορεί να γεννηθεί μέσα από την αβεβαιότητα, την αντίθεση και τη μεταμόρφωση, δημιουργώντας έναν χώρο συναισθηματικής σύνδεσης και προσωπικής ερμηνείας για τον θεατή.